

VERSCHEIDENHEID VAN GAVEN

We nemen het woord 'gemeenschap' heel vlug in de mond. Er is sprake van een dorpsgemeenschap, een christelijke gemeenschap. Straks vieren we 1 november, de gemeenschap van alle heiligen. En er wordt bovenal gewerkt aan een warme gemeenschap. Daar is het goed om te leven! En toch... We zien het dagelijks hoe moeilijk het is om in verbondenheid te leven. Om gemeenschap te vormen met elkaar.

De ander is ons gegeven

We hoeven niet op zoek te gaan naar een ideale gemeenschap. Die is wellicht moeilijk te vinden. Wellicht begint gemeenschap met diegenen lief te hebben die God vandaag op onze weg, aan onze zijde plaatst. Ze zijn een teken van aanwezigheid. Mensen worden aan mensen toevertrouwd. En wie we dagdagelijks ontmoeten zijn wellicht ook niet de ideale mensen. Maar ze worden nu eenmaal op onze weg geplaatst. Ze worden ons gegeven. En dat is anders dan onze vrienden. Die kunnen we zelf kiezen. Maar onze broeders en zusters kiezen we niet. Ze worden ons door God gegeven. En het is met hen dat wij geroepen zijn om samen de eenheid te bewerken en te leven in verbondenheid met elkaar. Dat leven en samenleven begint met ik-ander te waarderen en te respecteren. Doorheen alle verscheidenheid mogen we bouwen aan verbondenheid. Dat is ook het mooie in onze liturgische vieringen. Daar spreken we niet over 'beste mensen' of 'goede vrienden' of 'bemінде parochianen'. We zijn broeder en zuster van elkaar. En broers en zussen geven om elkaar, hoe anders ze ook zijn. Ze blijven bloedverwant en hartverwant van elkaar. Dit besef zal de aanzet zijn om te geloven in en te groeien in gemeenschap met elkaar. Want God vertrouwt mensen aan mensen toe, ook die vreemde ander, om samen te leven.

Blij om de verscheidenheid

Laat ik een gemeenschap vergelijken met een orkest dat een kleurrijke symfonie wil spelen. Ieder instrument speelt op zich een schitterende partituur. Maar wanneer instrumenten samen spelen, dan hebben ze oor voor elkaar. En het klinkt mooier en mooier, wanneer ieder instrument aandacht heeft voor elk ander instrument. Dan wordt de symfonie geboren. Of de gemeenschap is als een park, gevuld met weelderige bloemenpracht, en struiken en bomen. Ieder gewas helpt een ander te groeien en te leven. Allen samen zijn ze in hun harmonie een getuigenis van de schepping. Van God de grote schepper en tuinier. Zo ook vinden we in een gemeenschap verschillende temperamenten onder mensen. Er zijn de organisatoren en de doeners, er zijn de denkers en de creatievelingen. Er zijn er die efficiënt willen werken en anderen kennen enige gestrengheid. Er zijn mensen die altijd beschikbaar zijn, ze houden van het menselijk contact en bieden graag een luisterend oor. Je treft er de eeuwige optimisten aan, en anderen zien de toestand vlugger pessimistisch in. Dat is nu eenmaal de echte rijkdom van een gemeenschap. Hoe tegengesteld en verschillend we ook zijn, God roept ons om samen te leven. En gemakkelijk is het niet. Maar wanneer we het durven, ontdekken we gaandeweg de rijkdom van iedere persoon. We ontdekken dat de verscheidenheid geen tekort is, maar een rijkdom, een schat.

Blij dat jij er bent

Om nog even naar de grondtoon van ons werkjaar te verwijzen: 'Een gemeenschap groeit waar elkeen blij is om de gave van de ander.' Ook jij bent een gave, een geschenk voor de gemeenschap. Jij bent een geschenk. Een geschenk dat gaven en talenten in zich draagt. Blij dat jij er bent: met je medeleven, je warmhartigheid, je helpende handen, je creatieve ideeën, je luisterend oor, ... Leef er maar mee tot welzijn van de anderen. Leef er maar mee, zodat de ander in jouw nabijheid kan groeien en bloeien. Zo groeit een kleurrijke gemeenschap. Of niet soms?

Johan Loones.

(Alle reacties welkom op johan.loones@skynet.be)